

# Giltzak

Mirari Martiarena

Urtea bukatzera doa. 2016aren atarian gaude. Egutegiaren azken orri meheak salatu digu bukatzera dola; aurtengo 365 egunak pasa direla. Batzuentzat azkarregi pasako ziren, besteentzat motelegi eta izango da urte erdia azkar eta beste erdia motel pasa zaionik ere. Egutegi berriak zain ditugu paretetan zintzilik jartzeko eta agenda zuriak prest bileretako hitzorduez betetzeko. Zenbat zubi, jai egun eta oporraldi ditugun kontatuko dugu, gero erdiak aprobeztatuko ez ditugun arren.

Balantzeak egiteko ordua izaten da urte bukaera. Balantze ekonomikoak, balantze emozionalak, balantzeen balantzak. Eta helburuak bete ditugun edo ez axola gabe,

datorren urteari eskean hasiko gatzazkio. 2016rako helburuak finkatuko ditugu, osasuna eta maitasuna eskatuko dizkiogu. Gauza txarrak eraman ditzala aurtengoak eta onak ekar ditzala datorrenak. Izan dadila datorrena pasa duguna baino hobea, eta «ez da zaila» gehituko diote askok.

Urte berriari izan ditugun eta ditugun beldur, arazo eta buruhauste guztiak konpontzeko eskatuko diogu. Urtarrilaren 1ak denak desagerraraziko balitu bezala. Egutegiko orria urtez aldatzearekin, magia bidez benetan bizi berri bat hasiko balitz bezala. Egia da, mugarri den egun bat dela, baina miraririk ez da gertatzen. Eta gertatzen badira niri ez zaizkit egokitu. Urte berria besondoarekin edo mendi bueltarekin hasiko

dugu gehienok. Ausartenak, parrandatik mendira joango dira.

Askotan gudan dauden mamuak uxatzeko giltzak guk geuk ditugu eta iruditzen zaigu urte berrian esne mamitan esnatuko garela: beldurrik, arazorik eta haserterik gabe. Tamalez, gehienetan, hortxe jarraitzen dute eta guk erabaki behar dugu horiekin bukatzeko aroa noiz hasten den. Izan urtarrilaren 1a, maiatzaren 11 edo abenduaren 31.

Ez dut ezkortasun mezurik zabaldu nahi. Giltzak aurkitu eta erabiltzean dago gakoa. Egunero giltzatu daitezke ateak eta giltza horiekin zabalduko ditugu bide berrietako atakak. Ez dugu urtarrilaren 1aren zain egon beharrik zoriontsu izaten hasteko. •

# Ateo baten Gabonetako aholkuak

Koldo Sagasti

A tzo ezagun batek nire kontraesanak aurpegiratu nahi izan zizkidan familiarekin bazkaltzetik nentorrela kontatutakoan. Itxuraz, ni bezalako ateo militante batek Gabonak ospatzea inkoherentzia larria da. Nik ezetz, kristauen Eguberria ez dudala ospatzen, baina ganorazko otoruntza bat ezin zaiola inori ukatu, ezta nire gisako fedegabe bati ere, eta heretikook ere badakigula gastronomiaren gutuziez gozatzen. Gainera, kristauen buruzagiaren ustezko jaiotza neguko solstizioarekin bat eginaraztea elizaren kontakizun ofizialaren ardura dela esan nion, eta urtaro aldaketa jatorrizko kultura pagano guztietan izan dela ospa-

tzeko zioa, orduantxe ematen baitio bide gaurik luzeenak argiaren aroari. Eta solaskideak, nire koherentzia eza azalarazten tematuta, ea oparirik egiten ote genituen etxean. Eta nik baietz, jentilok ere gustura jasotzen eta egiten ditugula opariak, hori ez dela fededunen kontua bakarrik, gauza bat dela Gabonetako kontsumismoaren gurpil zoroan murgiltzea, eta oso bestelakoa maite duzunari totem batez jakinaraztea. Eta besteak ea alaba, koskortzen denean, parkeko jaiotza ikustera eramango ote dudan. Eta nik horrek ez didala inolako kontraesanik sortzen, jaiotzak nobelako pertsonaia baten bizitzako pasarteak iruditzen duela, eta garai bateko Bethlehem

herria erakusten duela, eta ariketa interesgarria izan daitekeela muntaketa horretan anakronismoak bilatzea eta gaur egungo Palestinako herriarekin alderatzea. Eta hori guztia gutxi balitz, jakinarazi nion aurtent kotilioira ere joango naizela, nola ez, Hala Bedi iratiak antolatzen duen Gabon zaharreko ospakizun ateora, hain zuzen. Badirudi pentsaera hegemonikoari ihes egiten diogunok beste inork baino zuzentasun politiko handiagoa erakutsi behar dugula gure sinismenekin. Lan nekeza da, gero. Hobe nik bezala jokatzeko, gogoak ematen didana egitea lehenik, eta gero, artista garaikideen modura, argudiatze itxuroroso bat asmatzea. •